

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ МИНАЛО

chitanka.info

*Замислена вечер над златни поля
разстилаше тиха тъга
и в свежия въздух, високо над нас
простряна бе цветна дъга.*

*Погалена сякаш от свята ръка,
потрепваше росната ръж
и волни талази един подир друг
летяха нашир и надлъж.*

*На огнени ленти от двете страни
на насипа бликнал бе мак;
сред него, опити от скръб и любов,
ний чакахме дългия влак.*

*От синята бездна на твоите очи
се ронеха скръбни слова
и тихо, но властно прокобваха те:
„Едва ли пак нявга, едва!“*

*Зад сивия облак на утрешний ден
неведом бе нашият път;
умът не прозираше — тръне ли там
или теменуги трептят.*

*Житейските наши пътеки тогаз
едва се допряха и пак
издебна ни мълком раздялата зла
и стисна ни нейният мрак...*

*Сега е пак привечер. Запад е в кръв
и в блясъци златни облен
и призракът бледен на минали дни
витае безшумно край мен.*

*Над празната чаша седя мълчалив,
обронил пламтяща глава,
а всичко наоколо тихо шепти:
„Едва ли пак нявга, едва!“*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.